

Brev till Selma
Lagerlöf från
Valborg Olander:
1921 - september
1923 - 87

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

telefonera bara om detta. Skall
väl ringa, bara det blir något
politiskt att tala om.

Men en sådan rad av
dödsfall bland mina bekanta!
Förra söndagen från Starback, så
Ellen Ahlgrén, så tant Sara Wide-
gren och så den unga Maggie
Kisser på Åström. Det är väl
knappast tre veckor sedan hon
fick en liten och nu bläcket
hvisligen ut på några minuter
utan förbind, d. v. s. hon har varit
sängliggande hela tiden.

Den Widgrenska begrav-
ningen var så vacker i Koppar-
bergs kyrka. En vit kista med

*) Kari Widgren är omgitt med en jättelika gränning med henne
och, samtliga andra begravas på kyrkogården i Åström församling
Sjunde juli begravda, och till en skön begravning i Åström församling

blev det sidenvolung omkring samt
en girland av järn och med instuckna
röda blommor samt ehäst endast
en värdig tur av röda nejlikor
vil kunnat och av röda tulpaner
vil förändra. Ekström berättade
mig med ett vackert tal över
texten "Så länge äro de fridsstiftande",
vilket bibelvers han sade hade
varit det, som oriltkorligt hade kommit
för honom när han fick dödsbudet.

Alla tre dotternar voro med förstås.
Tre övrigt var det egendomligt att
hon en sådan stridus man
som Ekström lovsprisade de fridsamman.
Hans personheter voro varmt kända,
och jag minste hela tiden se för mig
tant Saras humoristiska, hjärtliga uppståndelse.

jordfästning

Ja, om Ellen Matzgers för du vil
höra av Gerda. Jagme såde i telefon,
att Gerda telefonerat, att den varit
mycket "lyckad" - uttrycket var natur-
ligtvis hans i hastigheten. Gerda
kommer i Köll; för se, om hon
har lilla gossen med sig.

För mig var det mycket spän-
nande i går, då egendomsagenturen
hade telefonerat, att det fanns en
spekulant på villan. Jag gjorde
något allskanda framtidsplaner, och
så befaras det vara — de Ekrenberg
slan kom med fem och sade många
vackra saker men det blev förstas
ingenting av, då det ju inte fanns
möjlighet att inreda vintern för
patienterna.

Forts. Sönd. e. m.

213

Tack för telefon nyss! Det var
nästan förgyliga avbrutt, vilket höjdes
det ju blev.

Jag måste avbryta i middags för
att gå bort och gratulera. Därför hann
jag inte sluta och svara på ditt
kära brev.

Den tycks anse Gösta Frisell som
en hel karl. Jag vet inte vem som
har rätt. Holmquisterna anse honom
som en förtäddare, som räddar sig själv
genom att anklaga sin väljare. Men
av Gösta Frisell kan man ingenting
förstå. Vi hade sällskap i dag, men
som hon är blivna så död, kunde
jag inte "fråga ut" henne. Hon har

emellertid ändrat sina resplaner
och får nu att sköta sina tändor
i Göteborg i st. f. i Stockholm, som
det förrt nu bestämt. Om
Söderbergs väska hon ingenting,
verken om de komma hit nu
eller till festen för Kohnquisterna.

I telefon i går lät hon så klagaude,
jämrande: "att är ju så tråkigt
varför kunde de inte stanna
här, ett par år till?"

^{huvudsak} Ebbas dybeck hade apropå för
beröm över Söderbergs godhet mot
tjänstemännen: "Ja, det kan vara
på tiden, att någon tänker på
aktieägarna också, för det har
han då inte gjort."

Så var det festen. Ja, det är ju
än du, som gruva sig för musiken, men
den får bara hålla på en timme. Jag
har hört efter hur det förhöll sig
med skrivelsen till dig. Jo, det hade
varit överläggning om vem av de fem
kommitterade damerna, som hade
du bärta handboken att skriva till dig
med, och lottn hade fallit på fru
Malmström. Det var tydligt inte
meningen att tjyga sig till ett tele-
gram. Men om du kommer på
någon rolig idé, så är det naturligtvis
gränslöst välkommet. Fers kan
då inte jag åstadkomma i tillräcklig
mängd, och två andra års vidtalade
att leverera vasser: landskretsens fälska

skall skriva till mig en känd melodi, som
Thyren Sjö kan sjunga till borta vid bordet,
och från Wester-Wählström skall skrivas
andra verser. Så att jag, stackare, får
allt svarva i hogs liiset jersoa. —

I dag blev jag bjuden hos hos Wilhelm
Cederström, ifall jag reser till Göteborgs-
utställningen. Åmnar du dig dit? De
gamla C-ds ha verkligen varit i Göteborg
och säga, att deras bekaanta inte talade
om annat än utställningen).

Så roligt, att du har haft sådan
intressant lektyr! Jag bli oupphörtigt
nyfäst av sammantraden, och är
min egentliga sysselsättning arbetet
"för efterkommande", d. v. s. jag går

igenom alla brev och papper, som
 fylla hjärtats läder, samlar sacker^{fulla}
 ut brännes under ångpannan
 på Engeströms och står i det, som
 bör gömmas, i Konvolut med
 påskrift om innehållet, så att
 mina efterkommande inte måtte
 få det för besvärligt.

Det måtte vara en massa
 brev du själv nu har skrivit, efter-
 som jag fick så få. Tank² att inget
 skrivit har kommit från Rauft!! Eller
 har han strickat till dig kanske?

Jag slutar nu och sänder hela
 famnen full med varma tankar
 och hälsningar från din

Hj.

Skall man på min ordförande Eriks samt Ta och
 min. Tolmetsar kan minskningen av bekr.

Hatsa grokku Lundgren!